

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **H. N.**

státní příslušnost Afghánistán

t. č. ZZC Balková 2264, 331 65 Tis u Blatna

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje**

sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KRPT-239336-22/ČJ-2021-070022 ze dne 5. 11. 2021, ve věci zajištění v zařízení pro zajištění cizinců,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 24. 11. 2021 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. KRPT-239336-22/ČJ-2021-070022 ze dne 5. 11. 2021, jímž byl žalobce zajištěn za účelem předání na dobu 14 dnů ode dne omezení svobody.
2. Žalobce v žalobě předně obecně uvedl řadu ustanovení, která byla dle jeho názoru v jeho věci porušena; dále namítal, že v jeho případě nebyly dodrženy procesní záruky platné pro nezletilé, jak byly zejména vyloženy Ústavním soudem v nálezu II. ÚS 482/21 ze dne 7. 7. 2021. Žalobce od počátku tvrdil, že je nezletilou osobou, avšak při pohovoru se žalobcem nebyla přítomna pracovnice OSPOD, která byla o věci vyrozuměna. Žalobce dále namítal, že nebylo namístě jej zajistit, neboť bylo možno přistoupit k mírnějšímu opatření, a to uložení povinnosti zdržovat se v místě určeném policií dle § 123b odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů; žalobce je toho názoru, že mu mohlo být uloženo zdržovat se v některém z přijímacích či pobytových středisek správy uprchlických zařízení MV. Poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 417/2019 - 60 ze dne 21. 5. 2020, podle něž lze toto využít jako alternativu ve vztahu k rodinám s dětmi a dalším zranitelným skupinám. V případě žalobce mohl být právě v takovém středisku zjišťován jeho věk, a ukázalo-li by se, že je zletilý, mohl by být zajištěn následně.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 29. 11. 2021 rekapituloval průběh řízení a uvedl, že z následného odborného vyjádření Kriminalistického ústavu PČR plyne, že žalobce je starší 18 let (pravděpodobně 20 a více let); na základě tohoto vyjádření bylo rozhodnuto o zániku funkce opatrovníka (OSPOD). Cizinec netvrdí a správní orgán nezjistil jakékoli překážky předání cizince do Bulharska. Pokud se týče možných zvláštních opatření, která by byla alternativou k zajištění, pak pro jejich využití nebyly splněny podmínky: Cizinec nemá na území ČR pobyt ani nemá finanční prostředky. Žalovaný dále poukázal na požadavek určité důvěry při použití zvláštního opatření (jak judikoval Městský soud v Praze v rozhodnutí č. j. 5 A 33/2011 ze dne 28. 2. 2011), žalobce však již svévolně opustil území Bulharska, kde nevyčkal na skončení azylového řízení, nebylo proto možno důvodně očekávat, že se bude dobrovolně zdržovat na území ČR. Provedené zajištění bylo adekvátní pro ukončení protiprávního jednání žalobce a zabránění jeho pokračování. Žalobci byl v pochybnostech o jeho věku ustanoven opatrovník a po celou dobu řízení byl přítomen tlumočník.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobce byl dne 4. 11. 2011 spolu s dalšími běženci z Afghánistánu vypátrán v areálu dolu ČSM - Sever v obci Stonava; jelikož neměl u sebe žádné doklady, byl eskortován na OPKPaE Frýdek-Místek, neboť nebyl schopen doložit legálnost svého pobytu na území ČR. Protože uvedl, že je mu 17 let, byla o věci zpravena pracovnice OSPOD. Z evidence EURODAC bylo zjištěno, že v ní byl žalobce zaevidován dne 6. 10. 2021 v Bulharsku. Vzhledem k fyzické a mentální vyspělosti žalobce, byl tento vyšetřen v nemocnici ve Frýdku - Místku, kdy byl na základě pediatrického vyšetření odhadnut jeho věk na starší 18 let. Žalobce v podaném vysvětlení uvedl, že svůj domovský stát opustil asi před rokem, putoval ilegálně přes Pákistán, Írán, Turecko (kde se zdržel 8

měsíců) a Řecko do Bulharska, kde pobýval asi 24 dní v uprchlickém táboře. Z nehlídaného tábora odešel přes Srbsko do Rumunska, kde mu převaděč za úplatu 1 900 euro zajistil nástup do kamionu, odkud vystoupil, když měl za to, že kamion nesměruje do západní Evropy, kam má žalobce namířeno. V České republice nemá žádné vazby. Dne 5. 11. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí o zajištění.

6. Podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.
7. Podle § 129 odst. 3 ZPC nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.
8. Podle § 129 odst. 4 ZPC policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie) nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo nesousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
9. Podle § 129 odst. 5 ZPC policie je oprávněna zajistit nezletilého cizince bez doprovodu, pouze je-li důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu či závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a je-li to v jeho zájmu v souladu s Úmluvou o právech dítěte. Policie je oprávněna v případě důvodné pochybnosti, že jde o nezletilého cizince bez doprovodu, takového cizince zajistit do doby, než je zjištěn jeho skutečný věk. Policie zahájí úkony ke zjištění věku nezletilého cizince bez doprovodu bezodkladně po jeho zajištění. Odmítne-li nezletilý cizinec bez doprovodu provedení úkonů ke zjištění věku, hledí se na něj jako na zletilého cizince. Pokud výsledky zjišťování věku nejsou průkazné, hledí se na cizince jako na nezletilého cizince bez doprovodu.
10. Podle § 129 odst. 7 ZPC policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

11. Namítal-li žalobce porušení řady ustanovení právních předpisů, jednalo se o námitku zcela obecnou a bezobsažnou, k níž soud uvádí, že je nezpůsobilá stát se referenčním rámcem soudního přezkumu. Porušení uvedeným norem nebylo ve věci shledáno.
12. Pokud se týče námítky žalobce, že byl jakožto nezletilý krácen na svých právech, protože při jeho výsledku nebyla přítomna pracovnice OSPOD, tuto námitku soud nepokládá za důvodnou.
13. Předně soud připomíná, že Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Azs 38/2017 - 28 ze dne 30. 3. 2017 uvedl, že je na samotných lidech pohybujících se věkově kolem rozhodné hranice 18 let, aby, chtějí-li požívat výhod spojených s věkem nacházejícím se pod touto hranicí, byli schopni dostatečně přesvědčivě osvědčit, že vskutku takového, a nikoli vyššího věku jsou. Žalobce však sám žádným dokladem o svém věku nedisponoval a naopak jeho mentální a fyzická vyspělost již na první pohled vzbuzovala u správního orgánu pochybnosti o jím tvrzeném věku, což potvrdila prohlídka v nemocnici ve Frýdku - Místku.
14. Pokud žalobce argumentoval nálezem Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 482/21 ze dne 7. 7. 2021, pak skutkové okolnosti, které byly základem tohoto soudního rozhodnutí, jsou nesrovnatelné s nyní projednávanou věcí. Navíc je třeba z uvedeného nálezu zdůraznit obecný závěr, že nelze aprobovat postupy, kdy je s osobou se spornou zletilostí zacházeno jako s objektem, a nikoli se subjektem práv, na újmu její lidské důstojnosti. Nic takového v projednávané věci nenastalo. Žalobce byl vyslechnut za účasti tlumočníka. Byl řádně poučen o situaci, v níž se nachází a vypovídal svobodně a informovaně. Kromě toho, že zde byla vysoká pravděpodobnost, že ohledně svého věku neuvádí pravdivé údaje, a to jak s ohledem na svou mentální, tak i fyzickou vyspělost, pak i kdyby byl skutečně v tom věku, v jakém tvrdil, že je, byl by ve věku blízce hranici zletilosti. S ohledem na to, jak se dovedl pohybovat přes hranice mnoha států a samostatně si počínat během dlouhé anabáze z domovského státu do ČR, je zřejmé, že bez ohledu na svůj věk byl natolik vyspělý, že přítomnost či nepřítomnost pracovnice OSPOD nemohla mít na jeho práva nějaký vliv.
15. Pokud se týče namítaného nedostatečného zhodnocení alternativ k zajištění, pak soud se zcela ztotožňuje s procením obranou žalovaného. S ohledem na poměry žalobce, jeho minulost a záměry se žádná ze zákonem stanovených alternativ nenabízela. Žalobce neměl prostředky k tomu se vlastním nákladem zdržovat na určeném místě. S ohledem na to, že se již minulosti svévolně vzdálil z uprchlického tábora, nemá na ČR žádné vazby a jednoznačně deklaroval úmysl dostat se do západní Evropy, nebyl zde žádný rozumný důvod domnívat se, že by se dobrovolně zdržoval na jakémkoli místě v ČR a nepokusil se dokončit svou cestu do západní Evropy. Potřebná míra důvěry, jak o ní pojednává rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 5 A 33/2011 - 18 ze dne 28. 2. 2011, tak v projednávané věci absentovala.
16. Se zřetelem ke shora uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 171 odst. 5 ZPC.
17. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy procesně úspěšnému žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

[Zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. prosince 2021

JUDr. Martin Láníček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje